

WYROK TRYBUNAŁU

(czwarta izba)

z dnia 15 grudnia 2005 r.

w sprawie C-96/05 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej ⁽¹⁾**(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywa 2001/65/WE — Roczne i skonsolidowane sprawozdania finansowe niektórych rodzajów spółek — Brak transpozycji w przewidzianym terminie)**

(2006/C 48/19)

(Język postępowania: grecki)

W sprawie C-96/05, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, na podstawie art. 226 WE, Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: G. Braun i G. Zavvos) przeciwko Republice Greckiej (pełnomocnik: N. Dafniou), Trybunał (czwarta izba), w składzie: K. Schiemann, prezes izby, M. Ilešič (sprawozdawca) i E. Levits, sędzia; rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 15 grudnia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Nie ustanawiając w przewidzianym terminie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy 2001/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. zmieniającej dyrektywę 78/660/EWG, 83/349/EWG oraz 86/635/EWG w zakresie zasad oceny rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, a także banków oraz innych instytucji finansowych, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.

2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 93 z 16.4.2005.

WYROK TRYBUNAŁU

(piąta izba)

z dnia 15 grudnia 2005 r.

w sprawie C-144/05 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii ⁽¹⁾**(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywa 2002/59/WE — Brak transpozycji w przepisany terminie)**

(2006/C 48/20)

(Język postępowania: niderlandzki)

W sprawie C-144/05, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom

Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 30 marca 2005 r., **Komisja Wspólnot Europejskich** (pełnomocnicy: K. Simonsson i W. Wils) przeciwko **Królestwu Belgii** (pełnomocnik: M. Wimmer), Trybunał (piąta izba), w składzie: J. Makarczyk, prezes izby, R. Silva de Lapuerta i J. Klučka (sprawozdawca), sędziowie; rzecznik generalny: C. Stix-Hackl, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 15 grudnia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Nie ustanawiając w przepisany terminie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2002/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiającej wspólnotowy system monitorowania i informacji o ruchu statków i uchylającej dyrektywę Rady 93/75/WE, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy.

2. Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 143 z 11.6.2005

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Hof van Cassatie z dnia 6 września 2005 r. w postępowaniu karnym przeciwko Normie Kraaijenbrik

(Sprawa C-367/05)

(2006/C 48/21)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 29 września 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Hof van Cassatie (Belgia) z dnia 6 września 2005 r. w postępowaniu karnym przeciwko Normie Kraaijenbrik.

Hof van Cassatie zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1) Czy wykładni art. 54 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen ⁽¹⁾ z dnia 19 czerwca 1990 r. w związku z art. 71 tej Konwencji należy dokonywać w ten sposób, że przestępstwa polegające na uzyskiwaniu, posiadaniu lub wymianie na inne waluty środków pieniężnych pochodzących z handlu środkami odurzającymi (które były przedmiotem ścigania i skazania w Niderlandach jako umyślne paserstwo zgodnie z art. 416 Wetboek van Strafrecht) i które odróżniają się od przestępstw wprowadzania do obrotu w kantarach na terytorium Belgii środków pieniężnych uzyskanych w Niderlandach ze sprzedaży środków odurzających (które